

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074147248.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Holberg havde brugt fransk Hjælp til Uddannelsen af sin første Trup. Det var ogsaa den 216halve Franskmand Pilloy, som gik ham til Haande ved Indførelsen af den anden. Hvordan han dog selv tog sig saavel af Enkeltheder som af den øverste Direktion, derom vidner Traditionen paa mange Punkter. Londemanns Geni blev straks anerkendt, Clementin derimod havde Vanskelighed med at kæmpe sig frem, ogsaa fordi han ikke straks fik Rede paa sit egentlige Fag, men spildte sin Tid med Forsøg i Spradebasse- og Officersroller. Han var jo ung endnu og næppe overtydet om, at gamle Mænd var hans virkelige Specialitet. Først i *Den Stundesløse* brød hans Talent sejrrigt igennem. Og en bekendt Anekdote beretter, hvordan Holberg da — i Aaret 1750 — hersede med ham paa Prøverne. Han kunde ikke faa sin Vielgeschrei naivt stundesløs nok, Skuespilleren lavede sig bestandig for meget til, havde indstuderet det hele altfor nøjagtigt. Tilsidst raadede Holberg ham til »at gaa op paa Kammeret og faa Renteskriver N. N. i Tale«. Det hjalp; da Clementin den næste Dag kom paa Prøve og slog Slobrokken forvirret om sig, raabte Holberg: »Dér er Manden, der er han«.